

CASTELLÓ **COL·LECCIONA**
ELOGI DE **L'INCOMPLET**

El Convent, espai d'art
«Castelló Col·lecciona. Elogi de l'incomplet»
23.05.2026 - 13.06.2026

Organitzen

Ajuntament de Vila-real, Regidoria de Cultura i Museus.
MARTE Feria de Arte Contemporáneo de Castelló.

Comissariat

Joan Feliu Franch
Nacho Tomás Gil

Coordinació tècnica

Ajuntament de Vila-real, Regidoria de Museus.
MARTE Feria de Arte Contemporáneo de Castelló.

Coordinació tècnica

Ajuntament de Vila-real, Regidoria de Museus.
687Utópica

Il·luminació

Ajuntament de Vila-real, Regidoria de Museus.

Assegurança

Unión Alcoyana

Retolació

Gravoplan

Edita

Ajuntament de Vila-real.

Coordinació del catàleg

Nacho Tomás Gil
Joan Feliu Franch
Álvaro Porrás Soriano

Textos

Joan Feliu Franch

Edició, disseny i maquetació

Álvaro Porrás Soriano.

Impressió

Sandon Tech, S.L.

ISBN: 978-84-18108-64-8

Depòsit legal: CS 442-2026

© Dels textos, els seus autors, 2026

© De les imatges, els seus autors, 2026

© D'aquesta edició, Ajuntament de Vila-real, 2026

El Convent, espai d'art

C/Hospital, 5

12540 Vila-real

Tel. +34 964 547 222

museu@vila-real.es

Ajuntament
de Vila-real

LNVRSXXI
La nova Vila-real del s.XXI
Solidària Inclusiva i Oportunitats Sostenible Innovadora

Junts
 Vila-real
avança

el convent
espai d'art

COL·LECCIÓ **MANUEL GARCÍA**
COL·LECCIÓ **FELIU-BENACHES**
COL·LECCIÓ **MIGUEL TRAVER**
COL·LECCIÓ **FABIÁN NEBOT**
COL·LECCIÓ **VILA-REAL ASSESSORS**
COL·LECCIÓ **UBE CORPORATION EUROPE**
COL·LECCIÓ **NARANJAS CON ARTE**

El Convent, espai d'art

23.05.2026 — 13.06.2026

Com a regidor de Museus de l'Ajuntament de Vila-real, és per a mi un honor donar-vos la benvinguda a l'exposició «Castelló Col·lecciona. Elogi de l'incomplet», que s'inaugura el pròxim 23 de maig, a les 11.00 hores, al Convent, espai d'art.

Aquesta proposta, vinculada a la trajectòria de la Feria Marte, ens ofereix una mirada singular i necessària sobre el paper del col·leccionisme en l'art contemporani. A través d'obres procedents de col·leccions privades del nostre entorn, l'exposició posa en relleu no sols el talent dels artistes, sinó també el compromís de persones i entitats que, amb la seua sensibilitat i aposta decidida, contribueixen activament a la difusió i consolidació de la creació artística.

«Castelló Col·lecciona. Elogi de l'incomplet» ens recorda que l'art no és un espai tancat ni inaccessible, sinó un àmbit viu, obert i compartit, que forma part del nostre present i del nostre futur com a societat. Des de Vila-real, reafirmem així la nostra voluntat de continuar impulsant espais culturals de qualitat i projectes que connecten la ciutadania amb les expressions artístiques contemporànies.

Vull agrair especialment la tasca del comissari de l'exposició, així com la generositat de totes les persones col·leccionistes que han fet possible aquesta mostra. Sense la seua implicació, iniciatives com aquesta no serien possibles.

Us convida a gaudir d'aquesta exposició i a deixar-vos interpel·lar per les obres que ací es presenten.

Rebeu una salutació cordial.

Como concejal de Museos del Ayuntamiento de Vila-real, es para mí un honor darles la bienvenida a la exposición «Castelló Col·lecciona. Elogi de l'incomplet», que se inaugura el próximo 23 de mayo, a las 11.00 horas, en el Convent, espai d'art.

Esta propuesta, vinculada a la trayectoria de la Feria Marte, nos ofrece una mirada singular y necesaria sobre el papel del coleccionismo en el arte contemporáneo. A través de obras procedentes de colecciones privadas de nuestro entorno, la exposición pone de relieve no solo el talento de los artistas, sino también el compromiso de personas y entidades que, con su sensibilidad y apuesta decidida, contribuyen activamente a la difusión y consolidación de la creación artística.

«Castelló Col·lecciona. Elogi de l'incomplet» nos recuerda que el arte no es un espacio cerrado ni inaccesible, sino un ámbito vivo, abierto y compartido, que forma parte de nuestro presente y de nuestro futuro como sociedad. Desde Vila-real, reafirmamos así nuestra voluntad de continuar impulsando espacios culturales de calidad y proyectos que conecten a la ciudadanía con las expresiones artísticas contemporáneas.

Quiero agradecer especialmente la labor del comisario de la exposición, así como la generosidad de todas las personas coleccionistas que han hecho posible esta muestra. Sin su implicación, iniciativas como esta no serían posibles.

Les invito a disfrutar de esta exposición y a dejarse interpel·lar por las obras que aquí se presentan.

Reciban un cordial saludo.

Hay espacios que no solo acogen arte, sino que cuentan historias. Esta exposición que hoy presentamos es una de ellas: un recorrido por miradas diversas, sensibilidades únicas y maneras de entender el mundo a través del arte contemporáneo.

A través de las colecciones que en ella se muestran, fruto de trayectorias personales, pasiones y compromisos diferentes, descubrimos que el arte no es un espacio cerrado, sino abierto, accesible y vivo.

Una expresión que nace de la inquietud, de la necesidad de comunicar y también del apoyo de todas aquellas personas que, con su apuesta por coleccionar, contribuyen a hacer posible que los artistas continúen creando.

Esta exposición nos habla también del talento y de la sensibilidad que tenemos en nuestra tierra, de personas que, desde su mirada particular, han ido construyendo colecciones con identidad propia, uniendo así cultura, territorio y futuro.

Y es precisamente en iniciativas como esta donde se refleja la Vila-real que queremos seguir construyendo: una ciudad con corazón de pueblo, que crece sin olvidar quién es, que progresa sin perder el alma y que apuesta por la cultura como motor de transformación. Una nueva Vila-real del siglo XXI, solidaria, inclusiva, de oportunidades, sostenible e innovadora.

Como alcalde, es un orgullo apoyar proyectos que acercan el arte a la ciudadanía y que convierten nuestros espacios en puntos de encuentro, reflexión y diálogo. Porque la cultura no solo nos enriquece, sino que nos define como sociedad.

Les invito a recorrer esta exposición con mirada curiosa y abierta, a dejarse sorprender y a hacer suya cada obra, cada historia y cada emoción que aquí se comparte.

Hi ha espais que no només acullen art, sinó que contenen històries. Aquesta exposició que avui presentem és una d'aquestes: un recorregut per mirades diverses, sensibilitats úniques i maneres d'entendre el món a través de l'art contemporani.

A través de les col·leccions que s'hi mostren, fruit de trajectòries personals, passions i compromisos diferents, descobrim que l'art no és un espai tancat, sinó obert, accessible i viu.

Una expressió que naix de la inquietud, de la necessitat de comunicar i també del suport de totes aquelles persones que, amb la seua aposta per col·leccionar, contribueixen a fer possible que els artistes continuen creant.

Aquesta exposició ens parla també del talent i de la sensibilitat que tenim a la nostra terra, de persones que, des de la seua mirada particular, han anat construint col·leccions amb identitat pròpia, unint així cultura, territori i futur.

I és precisament en iniciatives com aquesta on es reflecteix la Vila-real que volem seguir construint: una ciutat amb cor de poble, que creix sense oblidar qui és, que progressa sense perdre l'ànima i que aposta per la cultura com a motor de transformació. Una nova Vila-real del segle XXI, solidària, inclusiva, d'oportunitats, sostenible i innovadora.

Com a alcalde, és un orgull donar suport a projectes que acosten l'art a la ciutadania i que converteixen els nostres espais en punts de trobada, reflexió i diàleg. Perquè la cultura no només ens enriqueix, sinó que ens defineix com a societat.

Us convida a recórrer aquesta exposició amb mirada curiosa i oberta, a deixar-vos sorprendre i a fer vostra cada obra, cada història i cada emoció que ací es comparteix.

Elogi de l'incomplet

Joan Feliu Franch

VIU-MACVAC

C

Cal resignar-se al caràcter restringit de la cultura culta? L'art serà per sempre (o sempre va ser) una activitat d'ociosos i vocacionals extravagants? Una deriva ens ha allunyat definitivament de les tradicions culturals i ha esborrat totes les empremtes? Hi ha un lloc per a l'art a la vida, o art i vida s'exclouen per principi sociològic i estètic? Aquestes preguntes (i algunes més) se les va fer fa més de 30 anys Beatriz Sarlo (Sarlo, 1994) i no han deixat de rondar el meu cap des que em vaig plantejar escriure aquest text. Sempre que es parla de col·leccionisme acabo recorrent a Walter Benjamin (Benjamin, 1991) i l'assagista argentina en va ser la millor prologuista, així que supose que les seues qüestions es van acabar repetint en la meua ment com una cançó de l'estiu.

Ningú no està obligat a viure la situació en què ens col·loca l'art. No obstant això, per principi, ningú no n'està exclòs.

Les diferents col·leccions de les quals hem seleccionat algunes peces, intenten demostrar la varietat amb què funciona l'art (Todorov, 1991). El col·leccionisme d'art contemporani travessa i superposa interessos molt diferents: hi ha obres properes a la cultura de masses, altres que entronquen amb les grans tradicions estètiques o amb allò popular, algunes exploren el llenguatge limítrof de la quotidianitat, i altres el de la tensió poètica (Adorno, 1971). I totes tenen dimensions subjectives i privades, convertides mitjançant aquesta mostra en passions públiques. A les sales del Convent, espai d'art, hi ha les empremtes, evidents o secretes, d'experiències que és possible que alguns compartim però que, per alguna raó, altres, els nostres protagonistes, converteixen en desitjos estètics. Així, transformades, les obres permeten un coneixement i un reconeixement de condicions comunes; són el que en són els col·leccionistes, però de manera més tensa, més precisa, més nítida.

3

En una obra d'art, s'assoleix la intensitat formal i semàntica quan alguns homes i dones l'escullen i atorguen una configuració especial, d'una arbitrietat necessària.

No hi ha un sol tipus de col·leccionista, però aquesta selecció vol capturar alguns casos en què cadascú ha escollit les seues raons per triar les matèries i deliberar sobre les formes, suportar els límits o transgredir-los, acollir més del que creu saber o callar sobre allò que desconeix (Vattimo, 1990).

No s'és col·leccionista d'una sola manera, perquè es treballa amb instruments que cadascú aprén, modifica o inventa.

No s'és col·leccionista d'una sola manera perquè alguns experimenten la plenitud del significat i d'altres viuen amb la incertesa que alguna cosa, finalment, pugui ser dita.

No s'és col·leccionista d'una sola manera, perquè la xarxa invisible d'experiència i cultura, de raó i imaginació, del que se sap i del que mai no es podrà saber, està teixida sempre amb fils diferents.

En nom de la diversitat de l'espècie humana, caldria preservar-ne les diferències.

L'art ja no es pot entendre com un conjunt d'objectes o mitjans sinó més aviat com aquelles activitats que se situen dins del sistema de l'art.

Ens asseguren que ja no es pot dir el que l'art és sinó mitjançant una llista de les funcions que aquest art compleix en la vida social. Se'ns diu que l'art és allò que és. I el que és, és allò que les convencions acorden que siga (Foster, 1983). Potser hauríem de proposar una perspectiva alternativa en considerar l'art com un *sistema* que utilitza altres sistemes, cosa que significa pensar en l'art com un *sistema* de relacions entre elements interconnectats.

Si ho considerem així, el col·leccionista és part de l'art. El que passa és que hi ha col·leccionistes de l'endret i del revés. Hi ha col·leccionistes que poden entrar al mercat, que tenen els diners per intervenir-hi com a consumidors, i que són una mena de col·leccionistes al revés, perquè en lloc de col·leccionar objectes, col·leccionen actes d'adquisició d'objectes.

El col·leccionista al revés sap que els objectes que adquireix es deprecien des de l'instant mateix en què els toca amb les mans, el valor comença a erosionar-se una vegada adquirits perquè perden la seua ànima. Per al col·leccionista al revés, el seu desig no té objecte que el pugui conformar, perquè sempre hi haurà un altre objecte que el crida. Col·lecciona actes de compravenda, moments perfectament incandescents i gloriosos, com si visqués en una *shopping spree*, una maratón de compres, una col·lecció d'actes de consum.

El col·leccionista de l'endret sostrau objectes de la circulació i del mercat per a atresorar-los. És un col·leccionista que és possible que conega el cost de mercat de les seues obres perquè l'ha pagat, però sobretot coneix el temps que ha invertit a aconseguir-les i el valor que aquestes obres tenen en la seua col·lecció i en la seua vida. Tots aquests col·leccionistes tenen peces que són literalment irremplaçables. Per al col·leccionista de l'endret, la contemplació de les seues obres és una dimensió fonamental de la possessió. Reconeix així la importància de l'experiència artística per a la vida, cosa que és com comprendre l'obra d'art com una participació en la distància, en el sentit que no s'apropia de la peça sinó que la deixa ser i, així, es transforma el subjecte que n'experimenta el gaudi i, alhora, es transfigura el món que l'obra obri.

En l'exposició mostrem col·leccionistes de l'endret.

L'art és creació que obri mons possibles i, per tant, anticipa sentits que es poden declarar veritables en el futur.

Per a un col·leccionista com aquests és imprescindible la interpretació de l'experiència viscuda de l'art, encara que no es puga considerar clausurada i estiga composta de múltiples perspectives (Bourdieu, 1984). Entre el subjecte i l'objecte emergeix la comprensió interpretativa, la qual no s'esgota ni en l'obra aïllada, ni en la idealització subjectiva de l'artista, sinó que sorgeix de la trobada de qui col·lecciona i allò que és col·leccionat, de manera que l'experiència de l'obra d'art implica comprendre.

Comprendre forma part de la trobada amb l'obra d'art. És l'experiència estètica, una experiència de sentit i, com a tal, de la comprensió (Bürger, 1984). En virtut de la seua executivitat, l'obra artística no és ni un objecte llançat al món, ni un simple producte de la subjectivitat, sinó la relació inseparable a través d'una praxi en què intervenen l'autor, l'obra i el posseïdor d'aquesta.

L'art que conforma aquestes col·leccions parla el llenguatge del reconeixement, entès aquest com l'acostament a allò estrany des d'allò familiar, i alhora com la desapropiació que acull allò altre. Quan això passa, el reconeixement que se'n desprén s'eleva a l'ideal i així es capta la permanència en allò fugitiu (Bauman, 1992). La identitat de l'obra continua manifestant-se quan els col·leccionistes es fan càrrec de la seua construcció reflexiva i això és la part important de l'experiència de l'art.

C

L'obra d'art no és només el producte de l'artista, sinó *poiesis* autonòmica, cocreació en col·laboració amb el món de qui la posseeix.

Som lliures. Cadascun dels col·leccionistes troba un fil que promet conduir a quelcom profundament personal en aquesta trama teixida amb desitjos absolutament comuns.

Gairebé totes les paraules que s'han escrit més amunt estan sotmeses a judici.

Referències:

Adorno, Theodor W. (1971), *Teoría estética*, Taurus.

Bauman, Zygmunt (1992), *Intimations of Postmodernity*, Routledge.

Benjamin, Andrew (1991), *Art, Mimesis and the Avant-Garde*, Routledge.

Bourdieu, Pierre (1984), *Les règles de l'art*, Seuil.

Bürger, Peter (1984), *Theory of Avant-Garde*, University of Minnesota Press.

Foster, Hal (1983), *The Anti-Aesthetic, Essays in Postmodern Cultures*, Bay Press.

Sarlo, Beatriz (1994), *Escenas de la vida posmoderna: Intelectuales, arte y videocultura en la Argentina*, Titivillus.

Todorov, Tzvetan (1991), *Crítica de la crítica*, Paidós.

Vattimo, Gianni (1990), *La sociedad transparente*, Paidós.

6

Elogio de lo incompleto

Joan Feliu Franch

VIU-MACVAC

C

¿Hay que resignarse al carácter restringido de la cultura culta? ¿El arte será para siempre (o siempre fue) una actividad de ociosos y vocacionales extravagantes? ¿Una deriva nos ha alejado definitivamente de las tradiciones culturales y ha borrado todas las huellas? ¿Hay un lugar para el arte en la vida, o arte y vida se excluyen por principio sociológico y estético? Estas preguntas (y algunas más) se las hizo hace más de 30 años Beatriz Sarlo (Sarlo, 1994) y no han dejado de rondar en mi cabeza desde que me planteé escribir este texto. Siempre que se habla de coleccionismo acabas recurriendo a Walter Benjamin (Benjamin, 1991) y la ensayista argentina fue su mejor prologuista, así que supongo que sus cuestiones acabaron repitiéndose en mi mente como una canción del verano.

Nadie está obligado a vivir la situación en que nos coloca el arte. Sin embargo, por principio, nadie está excluido de ella.

Las distintas colecciones de las que hemos seleccionado algunas piezas, intentan probar la variedad con la que funciona el arte (Todorov, 1991). El coleccionismo de arte contemporáneo cruza y superpone intereses muy distintos: hay obras próximas a la cultura de masas, otras que entroncan con las grandes tradiciones estéticas o con lo popular, algunas exploran el lenguaje limítrofe de la cotidianidad, otras el de la tensión poética (Adorno, 1971). Y todas tienen dimensiones subjetivas y privadas, convertidas mediante esta muestra en pasiones públicas. En las salas del Convent, espai d'art están las huellas, evidentes o secretas, de experiencias que es posible que algunos compartamos pero que, por alguna razón, algunos, nuestros protagonistas, convierten en deseos estéticos. Así transformadas, las obras permiten un conocimiento y un reconocimiento de condiciones comunes; son lo que son sus coleccionistas, pero de manera más tensa, más precisa, más nítida.

7

En una obra de arte, la intensidad formal y semántica se alcanza cuando algunos hombres y mujeres la eligen y otorgan una configuración especial, de una arbitrariedad necesaria.

No existe un solo tipo de coleccionista, pero esta selección quiere capturar algunos casos en los que cada uno ha escogido sus razones para elegir las materias y deliberar sobre las formas, soportar los límites o transgredirlos, acoger más de lo que cree saber o callar sobre eso que desconoce (Vattimo, 1990).

No se es coleccionista de un único modo, porque se trabaja con instrumentos que cada cual aprende, modifica o inventa.

No se es coleccionista de un único modo porque algunos experimentan la plenitud del significado y otros viven con la incertidumbre de que algo, finalmente, pueda ser dicho.

No se es coleccionista de un único modo, porque la red invisible de experiencia y cultura, de razón e imaginación, de lo que se sabe y de lo que nunca podrá saberse, está tejida siempre con hilos distintos.

En nombre de la diversidad de la especie humana, habría que preservar las diferencias.

El arte ya no puede entenderse como un conjunto de objetos o medios sino más bien como aquellas actividades que se sitúan dentro del sistema de arte.

Nos aseguran que ya no puede decirse lo que el arte es sino a través de una lista de las funciones que este arte cumple en la vida social. Se nos dice que el arte es lo que es. Y lo que es, es lo que las convenciones acuerdan que sea (Foster, 1983). Quizá deberíamos proponer una perspectiva alternativa al considerar el arte como un *sistema* que utiliza otros sistemas, lo que significa pensar en el arte como un *sistema* de relaciones entre elementos interconectados.

Si así lo consideramos, el coleccionista es parte del arte. Lo que sucede es que hay coleccionistas del derecho y del revés. Existen coleccionistas que pueden entrar en el mercado, que tienen el dinero para intervenir en él como consumidores, y que son una especie de coleccionistas al revés, porque en lugar de coleccionar objetos, coleccionan actos de adquisición de objetos.

El coleccionista al revés sabe que los objetos que adquiere se deprecian desde el instante mismo en que los toca con sus manos, su valor empieza a erosionarse una vez adquiridos porque pierden su alma. Para el coleccionista al revés, su deseo no tiene objeto que pueda conformarlo, porque siempre habrá otro objeto que lo llame. Colecciona actos de compraventa, momentos perfectamente incandescentes y gloriosos, como si viviera en una *shopping spree*, una maratón de compras, una colección de actos de consumo.

El coleccionista del derecho sustrae objetos de la circulación y del mercado para atesorarlos. Es un coleccionista que es posible que conozca el coste de mercado de sus obras porque ha pagado por ellas, pero sobretodo conoce el tiempo que ha invertido en conseguirlas y el valor que esas obras tienen en su colección y en su vida. Todos estos coleccionistas tienen piezas que son literalmente irremplazables.

Para el coleccionista del derecho la contemplación de sus obras es una dimensión fundamental de la posesión. Reconoce así la importancia de la experiencia artística para la vida, lo que es como comprender la obra de arte como una participación en la distancia, en el sentido de que no se apropia de la pieza sino que la deja ser y, así, se transforma al sujeto que experimenta su disfrute y, a la vez, se transfigura el mundo que la obra abre.

En esta exposición mostramos coleccionistas del derecho.

El arte es creación que abre mundos posibles y, por tanto, anticipa sentidos que pueden declararse verdaderos en el futuro.

Para un coleccionista como estos es imprescindible la interpretación de la experiencia vivida del arte, aunque ésta no pueda considerarse clausurada y esté compuesta de múltiples perspectivas (Bourdieu, 1984). Entre el sujeto y el objeto emerge la comprensión interpretativa, la cual no se agota ni en la obra aislada, ni en la idealización subjetiva del artista, sino que surge del encuentro de quien colecciona y lo que es coleccionado, de modo que la experiencia de la obra de arte implica un comprender.

El comprender forma parte del encuentro con la obra de arte. Es la experiencia estética, una experiencia de sentido y, como tal, de la comprensión (Bürger, 1984). En virtud de su ejecutividad, la obra artística no es ni un objeto arrojado al mundo, ni un simple producto de la subjetividad, sino la inseparable relación a través de una praxis en la que intervienen el autor, la obra y el poseedor de ésta.

El arte que conforma estas colecciones habla el lenguaje del reconocimiento, entendido éste como el acercamiento a lo extraño desde lo familiar a la vez que como la desapropiación que acoge a lo otro; cuando esto ocurre, el reconocimiento que se desprende se eleva al ideal y así se capta la permanencia en lo fugitivo (Bauman, 1992). La identidad de la obra continúa manifestándose en el modo en que los coleccionistas se hacen cargo de su construcción reflexiva y esto es lo importante de la experiencia del arte.

La obra de arte no es solo el producto del artista, sino poíesis autónoma, cocreación en colaboración con el mundo de quien la posee.

Somos libres. Cada uno de los coleccionistas encuentra un hilo que promete conducir a algo profundamente personal en esa trama tejida con deseos absolutamente comunes.

Casi todas las palabras que se han escrito más arriba ahora están sometidas a juicio.

Referencias:

Adorno, Theodor W. (1971), *Teoría estética*, Taurus.

Bauman, Zygmunt (1992), *Intimations of Postmodernity*, Routledge.

Benjamin, Andrew (1991), *Art, Mimesis and the Avant-Garde*, Routledge.

Bourdieu, Pierre (1984), *Les règles de l'art*, Seuil.

Bürger, Peter (1984), *Theory of Avant-Garde*, University of Minnesota Press.

Foster, Hal (1983), *The Anti-Aesthetic, Essays in Postmodern Cultures*, Bay Press.

Sarlo, Beatriz (1994), *Escenas de la vida posmoderna: Intelectuales, arte y videocultura en la Argentina*, Titivillus.

Todorov, Tzvetan (1991), *Crítica de la crítica*, Paidós.

Vattimo, Gianni (1990), *La sociedad transparente*, Paidós.

COL·LECCIÓ **MANUEL GARCÍA**
COL·LECCIÓ **FELIU-BENACHES**
COL·LECCIÓ **MIGUEL TRAVER**
COL·LECCIÓ **FABIÁN NEBOT**
COL·LECCIÓ **VILA-REAL ASSESSORS**
COL·LECCIÓ **UBE CORPORATION EUROPE**
COL·LECCIÓ **NARANJAS CON ARTE**

Desde hace más de doce años, el arte forma parte esencial de mi vida. Mi acercamiento a él no fue inmediato ni intuitivo, sino que nació de la influencia de un amigo íntimo que supo transmitirme una mirada distinta, más abierta y profunda. Gracias a él, comencé a frecuentar ferias, galerías y exposiciones, descubriendo poco a poco un lenguaje que, hasta entonces, me resultaba ajeno.

Mi formación, más analítica que emocional o creativa, me había llevado a observar el mundo desde una perspectiva estructurada, casi racional. Sin embargo, el arte irrumpió como un territorio donde esa lógica se diluye y da paso a la emoción, la intuición y la interpretación personal. En ese diálogo entre razón y sensibilidad encontré un espacio de equilibrio que me atrapó desde el principio.

Coleccionar arte no ha sido, para mí, una cuestión de acumulación, sino de conexión. Cada obra representa un instante de reconocimiento, una resonancia íntima difícil de explicar con palabras. Me interesa especialmente el arte que me permite sentir sin la necesidad de entender, y que invita a una contemplación libre, sin condicionantes.

Con el tiempo, esta práctica se ha convertido en una forma de aprendizaje continuo y de enriquecimiento personal. Ceder ahora parte de mi colección para esta exposición supone compartir no solo obras, sino también una parte de ese recorrido vital que el arte me ha regalado.

Des de fa més de dotze anys, l'art forma part essencial de la meua vida. El meu acostament a aquest no va ser immediat ni intuïtiu, sinó que va nàixer de la influència d'un amic íntim que va saber transmetre'm una mirada diferent, més oberta i profunda. Gràcies a ell, vaig començar a freqüentar fires, galeries i exposicions, descobrint a poc a poc un llenguatge que, fins aleshores, em resultava alié.

La meua formació, més analítica que emocional o creativa, m'havia portat a observar el món des d'una perspectiva estructurada, quasi racional. No obstant això, l'art —i especialment l'abstracte— va irrompre com un territori on aquesta lògica es dilueix i dona pas a l'emoció, la intuïció i la interpretació personal.

Col·leccionar art no ha sigut, per a mi, una qüestió d'acumulació, sinó de connexió. Cada obra representa un instant de reconeixement, una ressonància íntima difícil d'explicar amb paraules.

Amb el temps, aquesta pràctica s'ha convertit en una forma d'aprenentatge continu i d'enriquiment personal. Cedir ara part de la meua col·lecció per a aquesta exposició suposa compartir no sols obres, sinó també una part del recorregut vital que l'art m'ha regalat.

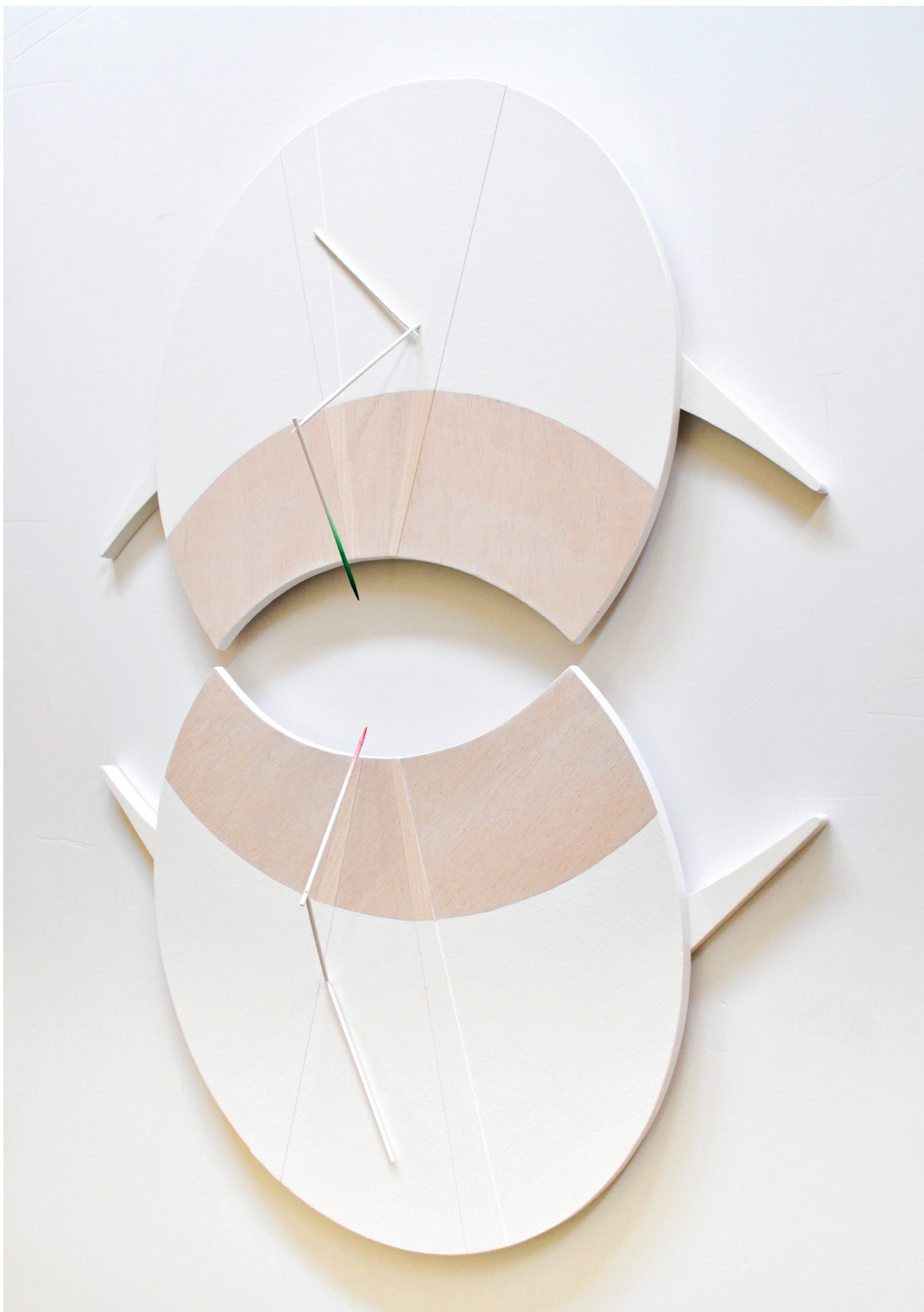
13

14

Jan Vallverdú
Cirque du dialogue (2020)
Tècnica mixta
250 x 150 cm

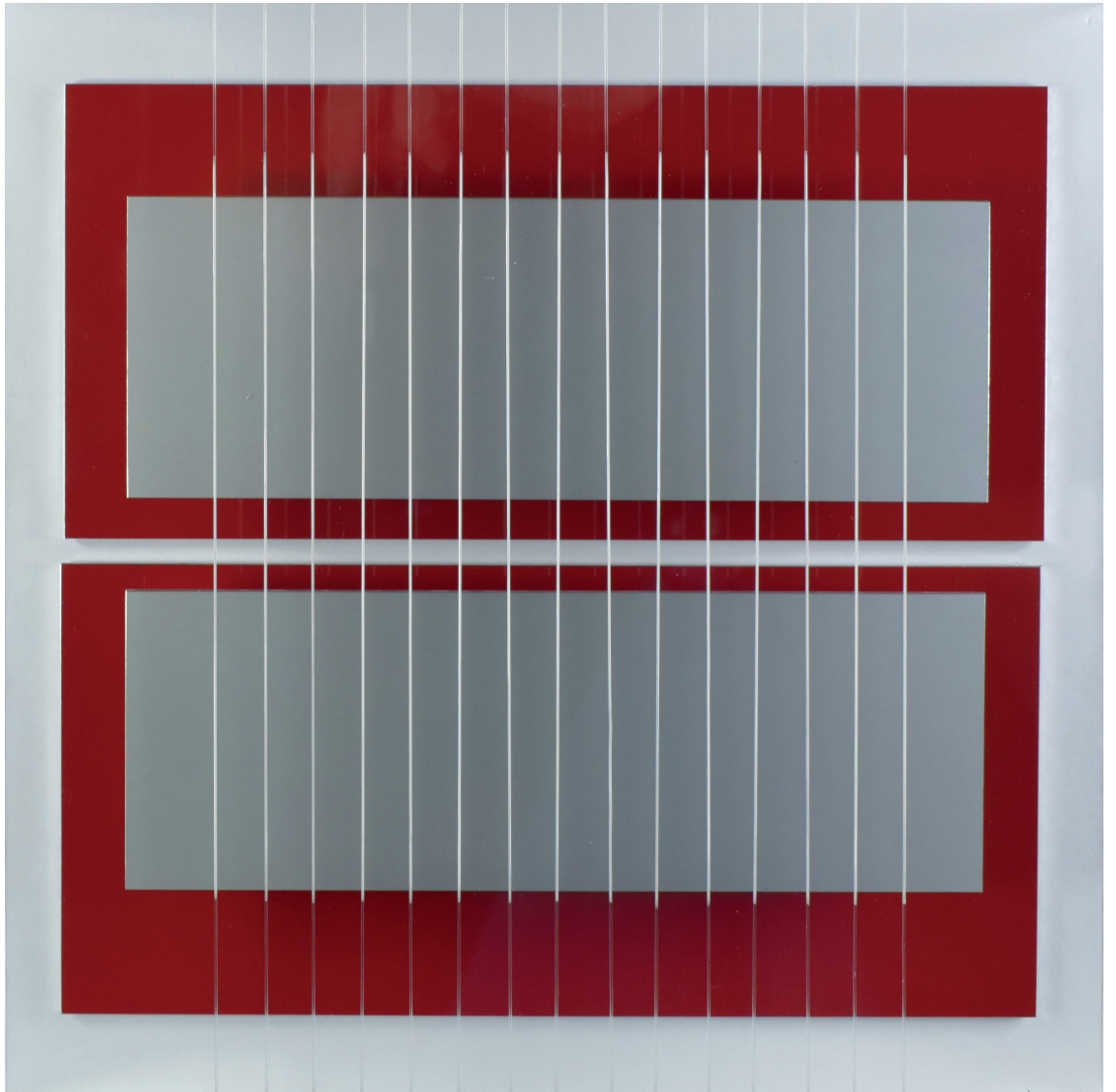

15

Aina Albo Puigserver
Dubte (2018)
Tauler contraxapat, fusta, laca sintètica
79 x 60,5 x 11 cm

C

16

↑
Robert Ferrer i Martorell
S/T [Serie: *Proporcions*] (2024)
Alumini i metacrilat
25 x 25 x 5 cm

17

Valentina Vacó
El principio del fin (2018)
Acrílic i tinta acrílica sobre llenç
185 x 150 cm

C

18

José Dean
Paisaje con casa (2020)
Oli i acrílic sobre tela
80 x 65 cm

Todos los que formamos parte de esta colección familiar hemos estudiado arte, historia del arte. Casi es lógico que la iniciáramos con obras y artistas vinculados a nuestros trabajos.

Nuestra colección es cercana, comprometida con nuestras convicciones, pero, sobre todo, es auténtica y a la vez un poco absurda y fugaz.

Al final, de lo que se trata es de liberar el gusto de los estereotipos de nuestra formación académica, porque las razones últimas están en el disfrute.

Al final, de lo que se trata es de perderse entre la paleta de los grises de la vida, entre formas tan abstractas como extrañar a alguien, entre colores que pintan lo invisible y te borran la memoria de la muerte.

Al final, de lo que se trata es de rodearse de obras que son un *collage* de la vida misma, de distintos géneros que vuelan sin miedos, sin prejuicios.

Al final, de lo que se trata es de atesorar perspectivas sobre la vida, el tiempo y la memoria; de trazar una parábola con los labios cuando enseñas la última incorporación a la colección; de colgar una obra que colorea y decora tus futuros recuerdos.

Tots els que formem part d'aquesta col·lecció familiar hem estudiat art, història de l'art. Quasi és lògic que la iniciàrem amb obres i artistes vinculats als nostres treballs.

La nostra col·lecció és pròxima, compromesa amb les nostres conviccions, però, sobretot, és autèntica i alhora un poc absurda i fugaç.

Al final, del que es tracta és d'alliberar el gust dels estereotips de la nostra formació acadèmica, perquè les raons últimes estan en el gaudi.

Al cap i a la fi, del que es tracta és de perdre's entre la paleta dels grisos de la vida, entre formes tan abstractes com enyorar algú, entre colors que pinten l'invisible i t'esborren la memòria de la mort.

Al capdavall, del que es tracta és d'envoltar-se d'obres que són un *collage* de la vida mateixa, de diferents gèneres que volen sense pors ni prejudicis.

En conclusió, del que es tracta és d'atorar perspectives sobre la vida, el temps i la memòria; de dibuixar una paràbola amb els llavis quan ensenyas l'última incorporació a la col·lecció; de penjar una obra que acoloreix i decora els teus records futurs.

20

↑
Inma Femenía
Version 30 (2021)
Tinta UV sobre PVC
115 x 73,5 cm

21

Óscar Seco
Suricato (2019)
Tècnica mixta
21 x 27 x 36 cm

C

22

↑
Nean (Basket of Nean)
Retrato de Nean (2025)
Acrílic injectat sobre paper de bambolla
38 x 38 cm

Gema Quiles
S/T (2021)
Oli, ceres i aerògraf sobre paper
110 x 160 cm

C

24

Lucía Moya
S/T [del project: *Códigos Binarios*] (2019)
Xilografía 1/1
60 x 90 cm

Sin duda, mi interés por el arte nace en mi adolescencia, al haber tenido la suerte de compartir años de mi vida con un artista de la talla de Juan Bautista Adsuara Ramos, mi tío abuelo. Pese a ser yo un niño, me contaba anécdotas, historias, reflexiones... de las reuniones en su casa de Madrid, con artistas locales como Porcar, y también con otros de reconocimiento internacional, como Salvador Dalí.

Aún conservo el recuerdo de aquellos días, cuando me contaba que todos los domingos visitaba el Museo del Prado, para interpretar cada una de las pinturas de esa gran pinacoteca. Posteriormente, una vez asimilado todo aquello, comenzó mi evolución hacia el arte contemporáneo; a través de galerías como Luis Adelantado, Galería Theo (después La Nave) o Galería Cánem. Así inicié una colección, que aunque modesta, me llena de satisfacción, sin duda.

Con los años, he ido adquiriendo una serie de obras que me hacen sentir orgulloso. Verlas colgadas, me hace ser más feliz. Eso es el arte contemporáneo: FELICIDAD.

Sense cap dubte, el meu interès per l'art naix en la meua adolescència, en haver tingut la sort de compartir anys de la meua vida amb un artista de la talla de Juan Bautista Adsuara Ramos, el meu oncle avi. Tot i ser jo un xiquet, em contava anècdotes, històries, reflexions... de les reunions a sa casa de Madrid, amb artistes locals com Porcar, i també amb altres de reconeixement internacional, com Salvador Dalí.

Encara conserve el record d'aquells dies, quan em contava que tots els diumenges visitava el Museu del Prado, per a interpretar cadascuna de les pintures d'eixa gran pinacoteca.

Posteriorment, una vegada assimilat tot allò, va començar la meua evolució cap a l'art contemporani; a través de galeries com Luis Adelantado, Galeria Theo (després La Nave) o Galeria Cánem. Així vaig iniciar una col·lecció que, encara que modesta, m'ompli de satisfacció, sens dubte.

Amb els anys, he anat adquirint una sèrie d'obres que em fan sentir orgullós. Veure-les penjades em fa ser més feliç. Això és l'art contemporani: FELICITAT.

C

26

↑
Jorge Julve
S/T (2022)
Acrílic sobre tela
162 x 140 cm

27

Ismael Lagares
S/T (2011)
Collage
141 x 141 cm

C

28

Juan Navarro Baldeweg
S/T (1997)
Oli sobre llenç
70 x 97 cm

Sergio Femar
Presenza (2015)
Tècnica mixta
100 x 60 cm

C

30

Iván Quesada
Las Marionetas (2023)
Oli i acrílic sobre llenç
165 x 132 cm

Por qué colecciono...

Desde niño he sentido una profunda curiosidad por el arte y la arquitectura de las culturas clásicas. Ya en la adolescencia tuve la suerte de conocer desde dentro una colección de arte contemporáneo, una experiencia que me llevó a pensar que tener mi propia colección no era, en absoluto, ninguna marcianada.

El contacto cercano con aquella colección despertó en mí una curiosidad aún mayor por el arte contemporáneo y me ayudó a comprender que no necesitaba *entenderlo*, sino simplemente dejarme llevar por el placer de contemplar las obras, como hacía cada vez que cruzaba el umbral de aquella casa.

Por fortuna, la auténtica marcianada llegó a Castellón con su propia feria de arte contemporáneo. Fue allí donde me enamoré por primera vez: Rita II me sostuvo la mirada durante mi visita a Marte en aquella edición. Desde entonces, ya no hubo vuelta atrás.

Hoy soy yo quien alberga en casa una pequeña colección de arte contemporáneo y, quién sabe, quizá pueda llegar a ser el punto de partida —la chispa disruptiva— para un nuevo coleccionista.

Per què col·leccione...

Des de menut he sentit una profunda curiositat per l'art i l'arquitectura de les cultures clàssiques. Ja en l'adolescència vaig tenir la sort de conèixer des de dins una col·lecció d'art contemporani, una experiència que em va portar a pensar que tenir la meua pròpia col·lecció no era, en absolut, cap marcianada.

El contacte pròxim amb aquella col·lecció va despertar en mi una curiositat encara més gran per l'art contemporani i em va ajudar a comprendre que no necessitava *entendre'l*, sinó simplement deixar-me portar pel plaer de contemplar les obres, com feia cada vegada que creuava el llindar d'aquella casa.

Per fortuna, l'autèntica marcianada va arribar a Castelló amb la seua pròpia fira d'art contemporani. Va ser allí on em vaig enamorar per primera vegada: Rita II em va sostenir la mirada durant la meua visita a Marte en aquella edició. Des d'aleshores, ja no hi va haver marxa enrere.

Avui soc jo qui allotja a casa una xicoteta col·lecció d'art contemporani i, qui sap, potser pugua arribar a ser el punt de partida —l'espurna disruptiva— per a un nou col·leccionista.

32

Alberto Garcia Álix
Rita II (2001)
Bromur de gelatina de plata sobre paper (2/16)
47 x 47 cm

33

Juan de Dios Morenilla
Keep it in mind (2018)
Oli i esmalt sobre llenç
173 x 150 cm

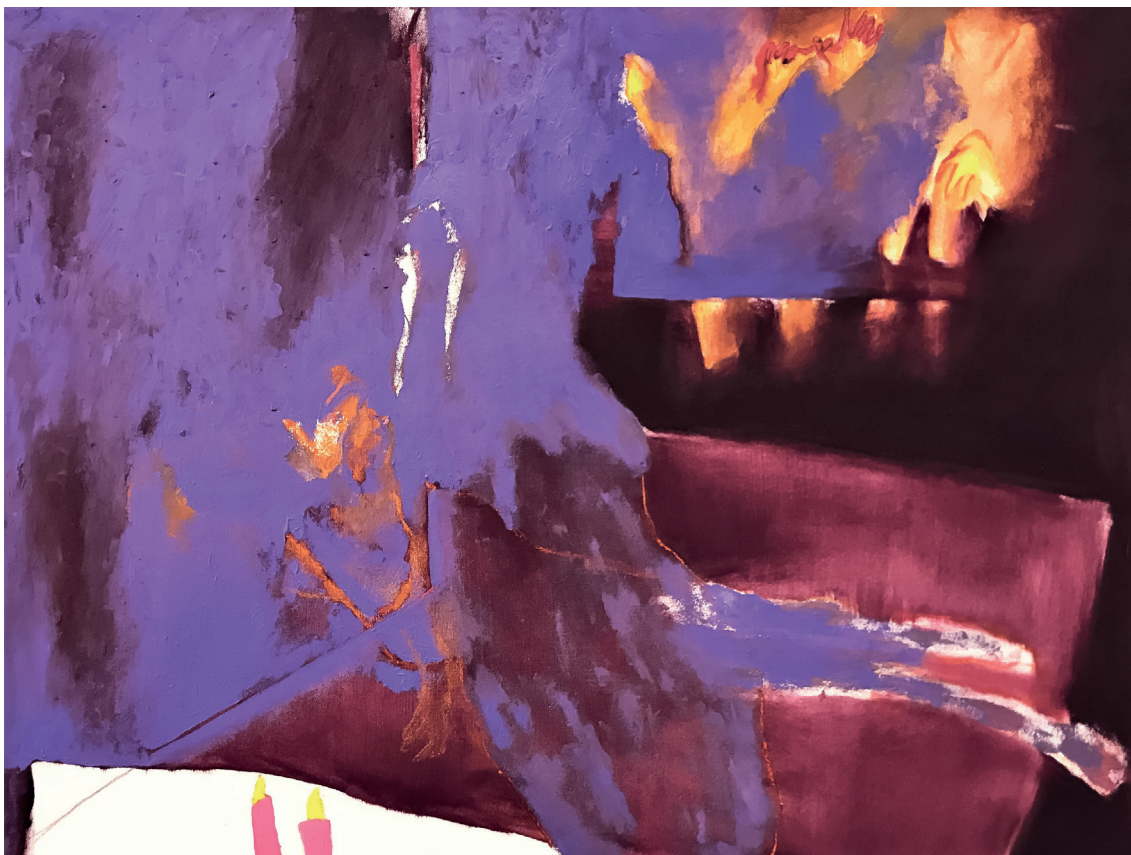
C

34

Carlos Pesudo
S/T (2022)
Oli, acrílic i esprai sobre llenç
75 x 55 cm

35

Natalia López de la Oliva
El sol me ha tocado y me ha hecho sombra (2024)
Oli i acrílic sobre tela
86 x 111 cm

C

36

↑
Jesús Zurita
Nervio pelado (2017)
Acrylic on canvas
45 x 32 cm

Hablar sobre nuestro interés por el arte nos resulta muy sencillo: es de las pocas cosas que todavía conservan algo de verdad. En un mundo cada vez más artificial, calculado y repetido, donde casi todo responde a patrones y donde cada vez queda menos naturalidad, el arte mantiene algo distinto. Nace de un instante concreto, de un gesto natural y de una intención real que no responde a ninguna fórmula y no puede repetirse exactamente igual; todo eso acaba plasmándose en las piezas.

En nuestro caso, el arte forma parte del día a día y nos acompaña desde hace muchos años. Esta relación viene de lejos. Siempre la hemos vivido en casa, en familia, y esa forma de entenderlo, como algo que se disfruta de verdad, forma parte de nosotros. También valoramos mucho todo lo que rodea a cada pieza que incorporamos: el momento en que la descubrimos, el artista que conocimos, la conversación que hubo, el lugar donde apareció. Porque una pieza no es solo lo que ves; también es todo lo que la envuelve.

Y en ese recorrido, la Feria Marte, en Castellón, ocupa un lugar especialmente importante para nosotros. La vivimos muy de cerca, no solo desde nuestro interés por el arte contemporáneo, sino también desde el compromiso firme de VILA-REAL ASSESSORS, que apoya y patrocina la feria de forma continuada. Es una cita que año tras año nos sigue conectando con artistas, galeristas y coleccionistas, y que refuerza una manera de entender el arte basada en la cercanía, en el seguimiento de las trayectorias y en el valor de las relaciones que se construyen con el tiempo.

También nos gusta pensar que, al adquirir una obra, de alguna manera formamos parte de ese camino. No solo incorporamos una pieza a nuestra vida; también apoyamos a un artista en su crecimiento, en su recorrido y en la continuidad de su trabajo. Muchas veces el valor también está ahí: en apostar por alguien, en descubrir una obra antes de que todo esté dicho y en acompañar esa evolución.

Parlar sobre el nostre interès per l'art ens resulta molt senzill: és de les poques coses que encara conserven alguna cosa de veritat. En un món cada vegada més artificial, calculat i repetit, on quasi tot respon a patrons i on cada vegada queda menys naturalitat, l'art manté alguna cosa distinta. Naix d'un instant concret, d'un gest natural i d'una intenció real que no respon a cap fórmula i no pot repetir-se exactament igual; tot això acaba plasmant-se en les peces.

En el nostre cas, l'art forma part del dia a dia i ens acompanya des de fa molts anys. Esta relació ve de lluny. Sempre l'hem viscuda a casa, en família, i eixa manera d'entendre'l, com alguna cosa que es gaudix de veritat, forma part de nosaltres. També valorem molt tot allò que envolta cada peça que incorporem: el moment en què la descobrim, l'artista que vam conèixer, la conversa que hi hagué, el lloc on va aparèixer. Perquè una peça no és només el que veus; també és tot allò que l'envolta.

I en aquest recorregut, la Feria Marte, a Castelló, ocupa un lloc especialment important per a nosaltres. La vivim molt de prop, no només des del nostre interès per l'art contemporani, sinó també des del compromís ferm de VILA-REAL ASSESSORS, que dona suport i patrocina la fira de manera continuada. És una cita que any rere any ens continua connectant amb artistes, galeristes i col·leccionistes, i que reforça una manera d'entendre l'art basada en la proximitat, en el seguiment de les trajectòries i en el valor de les relacions que es construeixen amb el temps.

També ens agrada pensar que, en adquirir una obra, d'alguna manera formem part d'eixe camí. No només incorporem una peça a la nostra vida; també donem suport a un artista en el seu creixement, en el seu recorregut i en la continuïtat del seu treball. Moltes vegades el valor també està ahí: a apostar per algú, a descobrir una obra abans que tot estiga dit i acompanyar aquesta evolució.

38

↑
Diego Beyró
Make up.02 (2009)
Acrílico sobre paper
194 x 131 cm

39

Arturo Doñate
Nº4 You are here (2016)
Acrílico sobre tela
130 x 130 cm

C

40

↑
Óscar Seco
Perros on fire (2018)
Acrílico sobre lienço
65 x 81 cm

41

Alsino Skowronnek
Shadow Shelf (2023)
Pintura en aerosol, Flashe, esmalt, llapis, model d'IA entrenat
80 x 60 cm

42

SrGer (Sergio Gómez)
El centro de mi parterre (2024)
Acrílic, oli i carbó sobre tela
162 x 130 cm

La Colección UBE Europe Corporation nace en 2017 a partir de la colaboración de la empresa con Feria Marte, consolidándose desde entonces como una apuesta firme por el arte contemporáneo y el impulso de la cultura en Castellón.

A lo largo de estos años, la colección se ha ido configurando mediante la incorporación de obras seleccionadas a través de un premio de adquisición, reflejando el compromiso continuado de UBE con la creación artística y el contexto cultural de su entorno más cercano.

Las obras que integran la colección dialogan con los valores y principios de la compañía, abordando temas como el paisaje, la naturaleza, la sostenibilidad y la responsabilidad medioambiental, e invitando a una reflexión contemporánea sobre la relación entre el ser humano, la industria y el territorio.

La colección se presenta de manera abierta y accesible, integrada en los propios espacios de trabajo, favoreciendo el contacto directo entre las obras y las personas que forman parte de la empresa, y entendiendo el arte como un elemento vivo que acompaña y enriquece la experiencia cotidiana.

La Col·lecció UBE Europe Corporation naix el 2017 a partir de la col·laboració de l'empresa amb la Feria Marte, i des d'aleshores s'ha consolidat com una aposta ferma per l'art contemporani i per l'impuls de la cultura a Castelló de la Plana.

Al llarg d'aquests anys, la col·lecció s'ha anat configurant mitjançant la incorporació d'obres seleccionades a través d'un premi d'adquisició, i ha reflectit el compromís continuat d'UBE amb la creació artística i amb el context cultural del seu entorn més pròxim.

Les obres que integren la col·lecció dialoguen amb els valors i principis de la companyia, abordant temes com el paisatge, la natura, la sostenibilitat i la responsabilitat mediambiental, i convidant a una reflexió contemporània sobre la relació entre l'ésser humà, la indústria i el territori.

La col·lecció es presenta d'una manera oberta i accessible, integrada en els mateixos espais de treball, afavorint el contacte directe entre les obres i les persones que formen part de l'empresa, i entenent l'art com un element viu que acompanya i enriqueix l'experiència quotidiana.

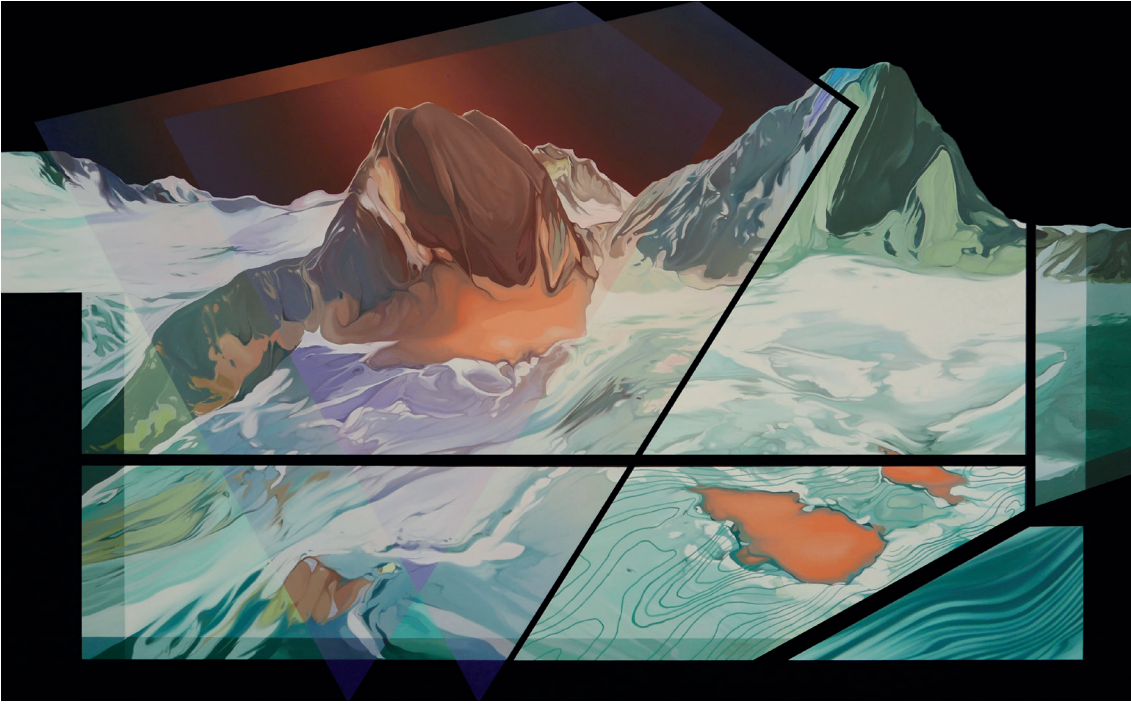
C

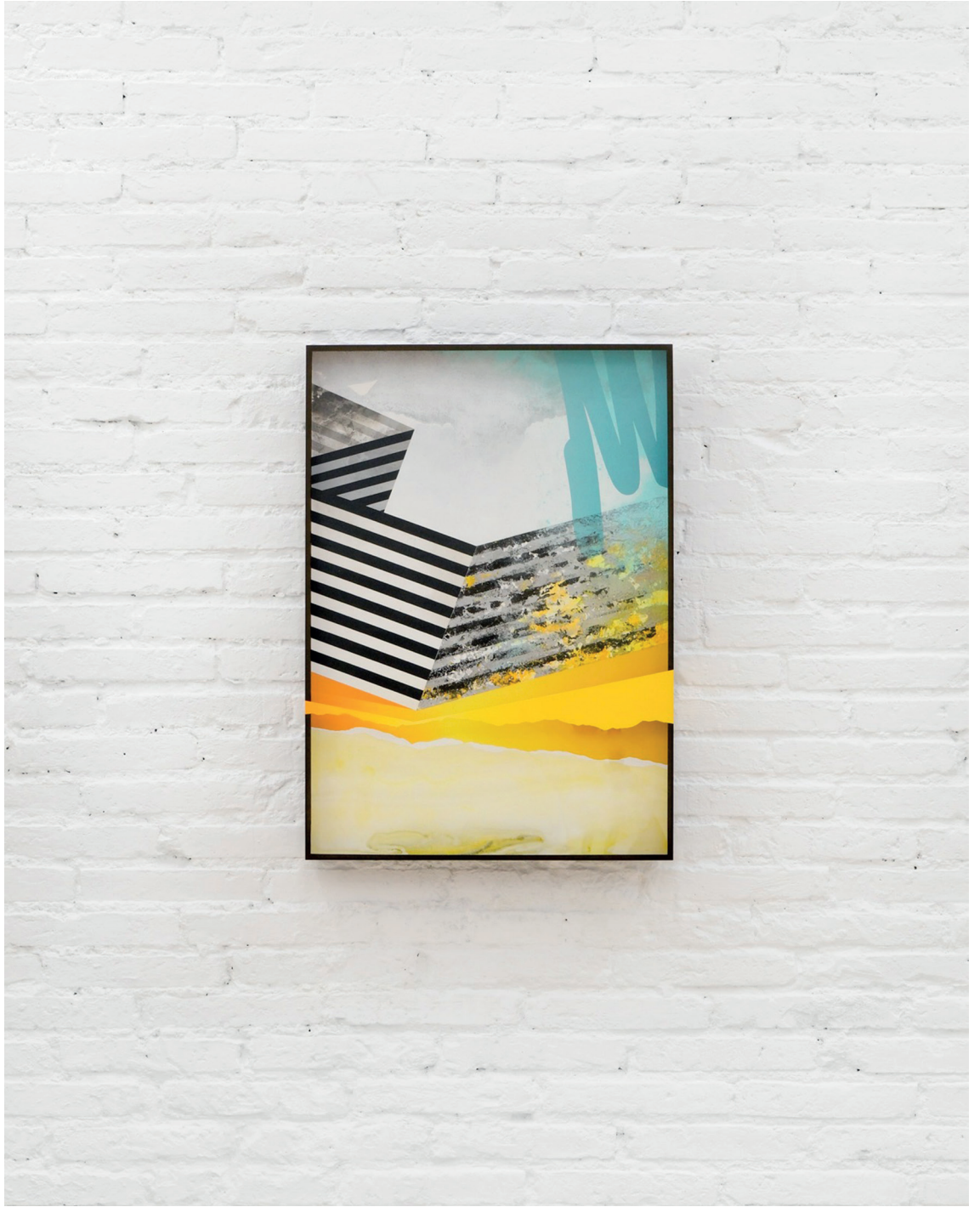
44

Laura López Balza
La tarde que comieron dátiles en un oasis de Mauritania (2020)
Acrílico sobre paper
73 x 108 cm

Julio Sarramián
Dimensión fractal 03 (2018)
Técnica mixta
110 x 180 cm

46

David Sánchez
V32 (2025)

Acrílic, esmalt i esprai sobre contraxapat i metacrilat
50 x 70 cm

47

Alsino Skowronek
Data Table Dance (2023)
Pintura en aerosol, Flashe, esmalt, llapis, model d'IA entrenat
80 x 60 cm

C

48

Mariana Sarraute
Open source 5 (2017)
Acrylic sobre tela
175 x 200 cm

La colección Naranjas con Arte se inicia en el año 2000, caracterizada por el apoyo y presencia de artistas emergentes y mediana carrera de nivel nacional.

Compuesta por obras de diferentes formatos, técnicas, soportes y estilos, viene a ser una recopilación de vivencias con una marcada decisión visceral que refleja todo lo acontecido durante estos años a nivel de relación personal o experiencial con el arte contemporáneo.

El contacto directo y constante con ferias, galerías, estudios de artista y coleccionistas ha sido muy importante a la hora de componer un proyecto de colección sólido y muy personal.

La colección ha venido también siempre asociada a proyectos de colaboración en forma de producción o edición de objetos, libros de artistas y obra gráfica con el fin de promover a los artistas presentes en la misma.

La col·lecció Naranjas con Arte s'inicia l'any 2000, caracteritzada pel suport i la presència d'artistes emergents i de mitjana trajectòria a escala nacional.

Composta per obres de diferents formats, tècniques, suports i estils, ve a ser una recopilació de vivències amb una marcada decisió visceral que reflectix tot allò viscut durant aquests anys en l'àmbit de la relació personal o experiencial amb l'art contemporani.

El contacte directe i constant amb fires, galeries, estudis d'artista i col·leccionistes ha sigut molt important a l'hora de compondre un projecte de col·lecció sòlid i molt personal.

La col·lecció ha estat sempre també associada a projectes de col·laboració en forma de producció o edició d'objectes, llibres d'artista i obra gràfica amb la finalitat de promoure els artistes presents en aquesta.

C

50

Borja Docavo
Caballos se desbocan II (2023)
Acrílico sobre lienço
213 x 200 cm

Nelo Vinuesa
Notas de fondo (2023)
Oli sobre lli
33 x 41 cm

C

52

Black Butter
Come fly happy w us (2023)
Tècnica mixta sobre cotó
200 x 190 cm

53

Oscar Abraham Pabón

Reciclado V (2021)

Fragment de rajola esmaltada, vareta metàl·lica roscada amb cargols d'acer inoxidable i metacrilat
32 x 16 x 6,5 cm

54

↑
María Acuyo
S/T (2020)
Oli sobre paper en vitrina de metacrilat
32 x 24 cm

